

că, dacă nu ne pierdem pe noi înșine în slujire față de alții, viața noastră nu are mare scop. Cei care trăiesc doar pentru ei înșiși se ofilesc, în cele din urmă, și își pierd, la figurat, viețile, în timp ce aceia care se pierd în slujire față de alții cresc și înfloresc – și își salvează, într-adevăr, viețile”⁸.

Al cincilea, să-i iertăm pe alții și să nu căutăm să dăm vina pe ei pentru situația în care ne aflăm. Uneori, ne place să spunem: „Dacă ei nu ar fi făcut aceasta, atunci eu nu aș fi reacționat astfel”. Există tendința omului firesc să dea vina pe altcineva pentru ca să nu fie el responsabil pentru propriile sale fapte. Salvatorul S-a uitat la cei care L-au răstignit și L-a rugat pe Tatăl Său din Cer să-i „[ierete], căci nu știu ce fac”⁹. Nu putem noi să fim mai iertători?

În timp ce trecem prin încercările vieții, să păstrăm o perspectivă veșnică, să nu ne plângem, să devenim mai pioși, să le slujim altora și să ne iertăm unii pe alții. Pe măsură ce facem aceasta, „toate lucrurile [vor lucra] împreună spre binele [nostru care-L iubim] pe Dumnezeu”¹⁰. Eu depun mărturie solemnă și certă că Tatăl nostru ne iubește și că El L-a trimis pe Fiul Său pentru a ne arăta calea și pentru a o pregăti pentru noi. El a suferit, a murit și a înviat pentru ca noi să putem trăi și El dorește ca noi „să [putem] avea bucurie”¹¹, chiar și în încercările vieții noastre. Spun aceasta în numele lui Isus Hristos, amin. ■

NOTE

1. 2 Nefi 2:11.
2. Romani 8:28.
3. Luca 22:42.
4. 1 Nefi 19:9.
5. Luca 22:44.
6. Mosia 24:14.
7. Doctrină și legăminte 19:16.
8. Thomas S. Monson, „Ce am făcut astăzi pentru altcineva?”, *Liabona*, noiembrie 2009, p. 85.
9. Luca 23:34.
10. Romani 8:28.
11. 2 Nefi 2:25.

Vârstnicul Gregory A. Schwitzer,
din Cei Șaptezeci

Să ne dezvoltăm o judecată dreaptă și să nu-i judecăm pe ceilalți

O judecată dreaptă este necesară nu numai pentru înțelegerea oamenilor ci, de asemenea, pentru luarea deciziilor care ne conduc la Tatăl Ceresc sau departe de El.

Trăim într-o lume în care multe împrejurări necesită din partea noastră luarea unor hotărâri care, deseori, sunt dificile. Salvatorul ne-a dat deja porunca să „nu [ne judecăm]” semenii¹. Cum putem face aceasta și totuși să dăm dovadă de o judecată dreaptă într-o lume plină de decepții și corupție? Trebuie să judecăm drept atunci când luăm decizii importante în fiecare etapă a vieții noastre, cum ar fi alegerea prietenilor, căutarea și găsirea unui tovarăș etern sau alegerea unei ocupații care ne va permite să ne îngrijim de familia noastră și să-L slujim pe Domnul. Cu toate că Salvatorul ne-a cerut să nu-i judecăm pe ceilalți, totuși El așteaptă ca noi să folosim o judecată excelentă.

Ne putem afla deseori în situația de a-i judeca repede pe alți oameni, ceea ce poate schimba sau redefine relația noastră cu aceștia. Deseori sunt făcute judecăți incorecte,

datorită informațiilor limitate sau datorită faptului că nu vedem dincolo de ceea ce este în fața noastră.

Pentru a ilustra acest lucru, este spusă deseori o povestire din vremea când Isus a vizitat casa Mariei și a Martei, care trăiau în Betania cu frațele lor, Lazăr. Acesta era un loc binevenit pentru Învățător, unde El se putea odihni și bucura de împrejurimile unui cămin cu oameni drepecți. În timpul uneia dintre vizitele Sale, Marta era ocupată cu pregătirea mesei și Maria a ales să stea la picioarele Învățătorului pentru a primi instrucțiunile Sale.

„Marta era împărțită cu multă slujire, a venit repede la El, și I-a zis: «Doamne, nu-Ți pasă că soru-mea m-a lăsat să slujesc singură?».

Drept răspuns, Isus i-a zis: «Marto, Marto, pentru multe lucruri te îngrijorezi și te frământă tu, dar un singur lucru trebuiește.

Maria și-a ales partea cea bună, care nu i se va lua»².

Multe lecții au fost predate în zilele de duminică folosind această povestire, care au făcut-o pe Marta să pară că ar avea mai puțină credință. Totuși, există o altă povestire despre Marta, această femeie remarcabilă, care ne prezintă o viziune mai profundă despre mărturia și puterea ei de înțelegere. S-a întâmplat când Salvatorul a sosit pentru a-l învia pe fratele ei, Lazăr. Cu această ocazie aflăm că Marta a fost cea care s-a dus la Isus „când a auzit că vine Isus”. Când L-a întâlnit, I-a spus: „știi că orice vei cere de la Dumnezeu, Îți va da Dumnezeu”.

Atunci Hristos i-a împărțit Martei măreața doctrină a învierii, spunând:

„Eu sunt învierea și viața. Cine crede în Mine, chiar dacă ar fi murit, va trăi.

Și oricine trăiește, și crede în Mine, nu va muri niciodată. Crezi lucrul acesta?”

Ea a răspuns cu mărturia ei puternică: „Da, Doamne, cred că Tu ești Hristosul, Fiul lui Dumnezeu, care trebuia să vină în lume”³.

De câte ori nu a fost judecată greșit Marta, ca fiind o persoană căreia îi păsa mai mult de lucrurile ce trebuiau făcute decât de Spirit? Totuși, mărturia ei în timpul încercării pricinuite de moartea fratelui ei, demonstrează clar profunzimea puterii ei de înțelegere și a credinței ei.

Multe surori au auzit deseori prima povestire și s-au întrebat dacă ele erau mai mult ca Maria sau ca Marta, însă adevărul constă în a cunoaște bine persoana și a folosi o judecată corectă. Cunoșcând mai multe despre Marta, aflăm că, de fapt, era o persoană de o spiritualitate profundă, care avea o mărturie curajoasă și îndrăzneță despre misiunea Salvatorului și despre divina Sa putere de a controla viața și moartea. O judecată greșită despre Marta ne poate face să nu cunoaștem adevărata natură a acestei femei minunate.

Personal, în calitate de tânăr medic, am învățat o lecție importantă despre judecăți pripite. În timp ce lucram într-un schimb de noapte la urgență, un bărbat tânăr și soția lui au venit la spital deoarece ea avea dureri puternice. După modul cum erau îmbrăcați și

după lipsa de curățenie, era simplu să vezi că avuseseră o viață grea. Părul ei era nepieptănat și foarte lung. Hainele lor nu fuseseră spălate de ceva vreme și urmele unei vieți grele erau întipărite pe fețele lor.

După consultație, am stat cu ei să le explic problema și să discut despre tratament. Acest bărbat s-a uitat la mine cu o expresie profundă de dragoste, care se întâlnește rareori, și m-a întrebat cu toată dragostea unui soț îngrijorat: „Domnule doctor, soția mea dragă va fi bine?” În acel moment, am simțit Spiritul mărturisindu-mi că acesta era un copil al lui Dumnezeu și am văzut în ochii lui prezența Salvatorului. Acest bărbat și-a arătat cu adevărat dragostea pentru celălalt și eu îl judecasem greșit. A fost o lecție care a lăsat o impresie de durată.

O judecată dreaptă este necesară nu numai pentru înțelegerea oamenilor ci, de asemenea, pentru luarea deciziilor care deseori ne conduc la Tatăl Ceresc sau departe de El. Când mă gândesc la experiențele din propria mea viață, pot vedea multe ocazii în care o ușoară schimbare a cursului, bazată pe o judecată greșită, m-ar fi condus departe de locul unde Domnul voia să fiu – deciziile de a întemeia o familie în timp ce urmam studiile, de a fi activ în toate aspectele Evangheliei, de a plăti zeciuiei și donații când venitul era foarte limitat și de a accepta chemări în vremuri dificile, care m-au ajutat să înțeleg mai multe despre sacrificiu. Multe binecuvântări în viață sunt pierdute deoarece judecata lumească a fost folosită în cazul a ceea ce era de fapt o decizie spirituală.

Există multe caracteristici ale oamenilor care au dezvoltat o judecată dreaptă. Vă voi oferi patru îndrumări pentru dezvoltarea unei asemenea judecăți necesare în luarea unor decizii importante.

Prima, puneți-vă standardele personale în acord cu Evanghelia lui Isus Hristos. O persoană nu poate fi niciodată un bun judecător fără a avea Evanghelia lui Isus Hristos ca sistem de referință. Evanghelia este o înregistrare lungă și plină de succes despre îndrumarea oamenilor către fericire. Unele dintre ideile lumii lasă omenirea în bătaia vântului în încercarea de a-și defini propriile standarde. Din această cauză, auzim fraze cum ar fi „o nouă moralitate”. Această frază este înșelătoare! Standardele morale sunt eterne și nu s-au schimbat; nici nu trebuie să descoperim o nouă interpretare a lor. Pentru tineret, aceste standarde sunt scrise în broșura Pentru întărirea tineretului. Aceste standarde sunt în mod clar în acord cu Evanghelia lui Isus Hristos și se intenționează să fie continuate în viața de adult. Probabil că ar fi bine pentru noi, ca adulți, să studiem și să punem în practică principiile acestei broșuri în viețile noastre.

A doua, ascultați mesajul profetului în viață. Cât de multe judecăți financiare greșite ar fi fost evitate dacă am fi ascultat sfaturile date de-a lungul anilor de profeții noștri, despre evitarea speculațiilor riscante și stabilirea cu grijă a unui buget, pentru a evita datoriile? Cât de multe căsnicii ar fi fost salvate folosind o judecată dreaptă și evitând mijloacele de informare în masă care conduc la dependență pornografică și la supărare mare? Fiecare conferință generală și fiecare număr al revistelor Bisericii conțin sfaturi de la profeți, care, dacă sunt urmate, ne vor conduce la o judecată dreaptă. Nu avem nicio scuză atunci când le ignorăm.

A treia, cultivați o relație de ascultare a Sfântului Spirit. După botez ne este dat darul Duhului Sfânt însă, deseori, nu folosim acest dar, uitând că

El ne va ajuta atunci când luăm cele mai importante decizii din viața noastră. Domnul ne-a dat acest dar știind că vom avea de făcut decizii dificile în viață. Este vital să ascultăm această voce pentru a ne putea dezvolta o judecată dreaptă. O relație bazată pe ascultare necesită deseori un mediu liniștit, în care să putem avea timp să cugetăm și să ascultăm vocea liniștită și slabă. Acest mediu liniștit este atât extern, cât și intern. Ca urmare, înseamnă mai mult decât să oprim muzica lumii sau trâmbițele altor mijloace de informare în masă; înseamnă, de asemenea, să oprim zgomotul făcut de păcat, ce se află în interiorul sufletului nostru. În acest mod se va deschide comunicarea cu Spiritul, fapt ce este atât de dorit.

Hristos a spus: „Vă las pacea, vă dau pacea Mea. Nu v-o dau cum o dă lumea. Să nu vi se tulbure inima, nici să nu se înspăimânte”⁴. Pacea care vine din ascultarea Spiritului Sfânt alungă frica de a face judecăți greșite în viață.

A patra, țineți poruncile. Dorința de a ține poruncile lui Dumnezeu ne deschide calea spre multele binecuvântări promise. Cartea lui Mormon,

pe lângă faptul că este un alt testament al lui Isus Hristos, este o carte despre rezultatele care apar când ținem și când nu ținem poruncile. Domnul i-a spus lui Nefi în al doilea capitol al primei lui cărți: „Atât timp cât voi veți ține poruncile Mele, veți prospera...”⁵

Aceeași promisiune a fost repetată aproape de fiecare profet important din Cartea lui Mormon. O mie de ani de istorie este apoi înregistrată, care depune mărturie că aceste lucruri sunt adevărate. Și același mesaj este valabil în cazul nostru în ziua de azi. Judecata dreaptă se învață și se exersează cel mai bine în limitele stabilite de Domnul atunci când ne-a dat poruncile.

Mărturisesc că, atunci când avem de luat decizii dificile și urmăm aceste îndrumări, putem ști mai bine cum trebuie să judecăm. În numele lui Isus Hristos, amin. ■

NOTE

1. Matei 7:1. Vezi, de asemenea, Matei 7:1, nota de subsol din Traducerea Bibliei de Joseph Smith, unde Salvatorul ne poruncește: „Nu judecați nedrept”.
2. Luca 10:40-42.
3. Vezi Ioan 11:20-27.
4. Ioan 14:27.
5. 1 Nefi 2:20.

